

ชื่อขायลวงหน้า

พระอาจารย์สงบ มนฺตสนฺโต

ถาม-ตอบ ปัญหาธรรม วันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๐

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ถาม : เรื่อง “ขอให้หลวงพ่เมตตาอธิบายเรื่องนิพพานเป็นอย่างไร”

ตอบ : คำถามเนาะ แล้วคำถามเขียนมาเกือบ ๒ หน้า คำถามนี้จะไม่พูดถึงเลยเพราะว่า กรณีอย่างนี้มันเป็นเหตุการณ์ เหตุการณ์ที่คนประพฤติปฏิบัติ เวลามีครูบาอาจารย์ คน ที่ปฏิบัติเขาจะไปถามครูบาอาจารย์ของเขา แล้วถ้าครูบาอาจารย์ที่เป็นจริงนะ ท่านจะมีแบบอุบาย อุบายบอกวิธีการ แล้วถ้าใครเข้าไปถึงจุดนั้น จะซึ่งน้ำใจของครูบา อาจารย์มาก

เพราะครูบาอาจารย์ท่านจะบอกเหตุ เหตุ เห็นไหม ในพระไตรปิฎก ใน พระไตรปิฎกส่วนใหญ่ทั้งหมดบอกถึงวิธีการการประพฤติปฏิบัติ แต่บอกถึงผล ถึงผล องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะไม่ได้บอกผลไว้มาก แต่จะบอกถึงเหตุ ถึงเหตุ วิธีการปฏิบัติ เห็นไหม ถ้าสุดตันตปิฎกจะบอกถึงเหตุวิธีการปฏิบัติ เหตุที่ว่ามันปฏิบัติ แล้วจะได้หรือไม่ได้ใจ

นี่ก็เหมือนกัน ถ้าอยู่กับครูบาอาจารย์นะ เวลาไปหาครูบาอาจารย์ ครูบา อาจารย์ท่านจะถาม เวลาเราไปบอกผลการปฏิบัติ ท่านจะถามถึงวิธีการทำก่อน ถ้าทำ ถ้ามันมีเหตุไ้ ถ้ามันมีเหตุ ผลอันนั้นมันก็เป็นความจริง ถ้ามันไม่มีเหตุ มันไม่มีเหตุหรือ เหตุผลมันไม่ถึง ผลอันที่ว่าจะเป็นผลในการปฏิบัติ นั้น ผลอันนั้นมันไม่สมบูรณ์ ถ้าผลอันนั้นไม่ สมบูรณ์ ทำไมมันเป็นอย่างนั้นล่ะ ทำไมเป็นอย่างนั้น เพราะอารมณ์ของคนมันเป็นได้ทั้งนั้น ถ้า อารมณ์ของคนนะ เราสร้างอารมณ์ได้ อารมณ์มันเปลี่ยนแปลงไป อารมณ์ไม่คงที่ไป ที่บอกว่า สัพเพ ธมฺมา อนตฺตา ธรรมทั้งหลายเป็นอนัตตา อนัตตา มันเป็นอนัตตาเพราะมัน เปลี่ยนแปลงอย่างนั้นใจ

แต่ถ้าเป็นความจริงๆ มันเป็นอกุปปรกรรม มันไม่เป็นอนัตตาหรรอก มันเป็นความจริง แต่ความจริงมันก็ไม่เป็นอตตาด้วย มันไม่เป็นอะไรเลย นิพพานมันก็เป็นนิพพานนั้นนะ ถ้า นิพพานเป็นนิพพาน นิพพานมันไม่มีข้อขัดแย้งใดทั้งสิ้น นิพพานมีความสมบูรณ์แบบ มีความ สมบูรณ์ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัม-พุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมขึ้นมาเป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธ เจ้าเป็นพระอรหันต์ ความสมบูรณ์ของนิพพาน มันสมบูรณ์โดยตัวของมันเอง

นิพพานก็คือนิพพาน แล้วสมบูรณ์ตั้งแต่องค์สมเด็จพระ-สัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรม ขึ้นมา แล้วไม่มีสิ่งใดเศร้าหมอง ไม่มีสิ่งใดขาดตกบกพร่อง ฉะนั้น เวลาองค์สมเด็จพระสัมมา สัมพุทธ-เจ้าบอกว่า เวลาธรรมไม่เคยเสื่อม สัจธรรมไม่เคยเสื่อม เสื่อมแต่มนุษย์ เสื่อมแต่คน ประพฤติปฏิบัติมันเสื่อม แต่สัจจะความจริงไม่มีเสื่อม แล้วสัจจะความจริงนั้นเป็นความจริงอัน นั้น

ฉะนั้น ถึงบอกว่า “ให้อธิบายถึงว่านิพพานเป็นอย่างไร” แล้วทำไมต้องอธิบาย อธิบาย ใ้ใครฟัง ใครสงสัยเรื่องนิพพานบ้าง ใครปฏิบัติไปแล้วมีเหตุขัดข้องที่จะเข้าถึงนิพพานบ้าง ไม่ เห็นมี คือมันไม่มีคนไข้ มันไม่มีผู้ที่จะต้องแก้ไข มันไปพูดเรื่องอะไร

ตอนนี้โรคเอดส์ เขากำลังศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อยารักษาโรคเอดส์ ถ้าวันไหนถ้ายา รักษาโรคเอดส์ได้ ยารักษาให้โรคเอดส์นี้หายไป เหมือนกัน เรื่องมะเร็งอย่างนี้ เรื่องมะเร็ง เห็น ใหม่ ทางนักวิทยาศาสตร์เขาพยายามจะวิจัยยาเพื่อรักษามะเร็ง ถ้ารักษามะเร็งได้มันก็จบ

ไ้นี้ก็เหมือนกัน สิ่งที้องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าค้นคว้ามา เห็นใหม่ อาสวัภขย ญาณ ชำระล้างอวิชชา มันจบสิ้นไปแล้ว มันจบสิ้นหมดเลย แต่คนที่จะใช้ยามันไม่มี คนที่ ต้องการหามันไม่มี แล้วจะไปพูดอะไรเรื่องนิพพาน นิพพานก็คือนิพพานไง แต่ที่มันมีปัญหาอยู่ เนี่ย มันมีปัญหาอยู่ที่คนที่ภาวนาไม่เป็น ถ้าคนที่ภาวนาถึงที่สุดแห่งทุกข์แล้วจบ

นิพพานมันจบตั้งแต่ที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้ธรรมแล้ว แล้วองค์ สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าแสดงธรรม จนบัญญัติคือย์ จนยสะ เห็นใหม่ เป็นพระอรหันต์

ทั้งหมด เป็นพระอรหันต์ เธอกับเรา เธอกับองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระสมัยตั้งแต่ ปัญจวัคคีย์ ยสะ บริวารของยสะ ๖๑ องค์ ทั้งองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เธอพ้นจากบ่วง ที่เป็นโลกและที่เป็นทิพย์

บ่วงที่เป็นโลก ที่ว่าสรรเสริญเยินยอกัน โลกธรรม ๘ โมฆบุรุษตายเพราะลาภ ใ้พวก โมฆบุรุษไปยอมจำนนกับชื่อเสียง กิตติศัพท์ กิตติคุณ นี่บ่วงที่เป็นโลก บ่วงที่เป็นทิพย์ ดุสิ ทิพย์ สมบัติ บ่วงที่เป็นโลกและบ่วงที่เป็นทิพย์ “เธอกับเรา ๖๑ องค์ พ้นจากบ่วงที่เป็นโลกและเป็น ทิพย์ เธออย่าไปช้อนหากัน” นั้นมันไม่มีปัญหาอะไรเลย

เวลาวันมาฆบูชา พระอรหันต์ ๑,๒๕๐ องค์ เอหิภิกขุด้วย องค์สมเด็จพระสัมมาสัม พุทธเจ้าบวชให้ด้วย สอนจนเป็นพระอรหันต์ทั้งหมดเลย มีอะไรเป็นปัญหาบ้าง นิพพานเป็น อุตตาหรือเป็นอนัตตาละ นิพพานเป็นอะไร ไม่เห็นเป็นอะไรเลย มันสมบูรณ์แบบโดยตัวมันเอง มันจบสิ้นแล้ว มันไม่มีปัญหาเลย มีปัญหาเพราะนี่ไง มีปัญหาเพราะใ้พวกไม่รู้แน่ละ

เวลาหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านปฏิบัติของท่านจนถึงที่สุดแห่งทุกข์ แล้วถ้าสอนลูก ศิษย์ลูกหา ไม่มีปัญหาอะไรเลย ไม่มีปัญหา มีปัญหาแต่ผู้ที่ปฏิบัติยังไม่ถึงไปหาท่าน ท่านก็โขก ท่านก็สับเอา การโขก การสับนั้นมันก็เพื่อจะบั่นศาสนทายาท การโขก การสับก็โขกสับ ให้เขาคลายทิฏฐิมานะ ให้เขาประพตติปฏิบัติให้เป็นความจริงขึ้นมา มันเป็นความจริง โดยสมบูรณ์ในตัวมันอยู่แล้ว ไม่มีสิ่งใดขาดตกบกพร่องเลย

ใ้สิ่งที่ขาดตกบกพร่องเพราะใ้พวกไม่รู้แน่ะ ไม่รู้แล้วนะ เวลาครูบาอาจารย์ท่านพูด ใ้พวกขายก่อนซื้อ ยังไม่ทันประพตติปฏิบัติเลย ในสังคมของหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านจะบอกเอาตัวให้รอดให้ได้ก่อน ท่านให้ประพตติปฏิบัติเอาสัจจะความจริงก่อน มันไม่ขาย มันพยายามแสวงหา ใ้นี้ตัวเองไม่มี เทียบขาย เทียบขาย พวกขายก่อนซื้อ ไม่มี ในใจของตน เทียบวอดอ้าง เทียบไปอยู่กับครูบาอาจารย์ แล้วเอาชื่อเสียงครูบาอาจารย์ไปอ้าง ใ้พวกขายก่อนซื้อ ใ้พวกขายก่อนซื้อมันถึงมีปัญหา แล้วขายก่อนซื้อมีปัญหา แล้วก็มีเล่มี่มี

เหลี่ยม มีชั้นมีเชิงไง หลวงปู่มั่นท่านถึงบอกให้พวกแซงหน้าแซงหลัง มันแซงหน้าแซงหลังครูบา-
อาจารย์ไปไง

ถ้าครูบาอาจารย์ เห็นไหม สิ่งที่เป็นจริง หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านอยู่ที่ไหน
ท่านอยู่ในที่สงบสงัด ในที่วิเวก ท่านไม่คลุกเคล้า ไม่เข้าไปอยู่ในชุมชน นี่ไง ความ
จริงๆ เวลาธรรมะ ธรรมเหนือโลก เหนือโลก ธรรมมันเหนือโลก มันเหนือโลกธรรม ๘
ถ้าเหนือโลกธรรม ๘ สิ่งในโลกธรรม ๘ นี้ไม่มีค่า จะเข้าไปกระเทือนใจของครูบา
อาจารย์ เข้าไปในใจครูบาอาจารย์ไม่ได้เลย นั่นนะสิ่งที่เป็นจริงๆ เป็นอย่างนั้นไง

ถ้าเป็นจริงๆ ดุสิต ดุสิตชีวิตของหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านทำของท่าน เพราะอะไร เพราะ
ท่านมีความสุข ท่านมีวิมุตติสุขในใจของท่าน ท่านมีความสุขในใจของท่าน ถ้ามีความสุขในใจ
ของท่าน ท่านอยู่ที่ไหนท่านก็มีความสุขของท่าน แล้วมีความสุขของท่านนะ มันเป็นภาวะเป็น
หน้าที่ไง เป็นภาวะเป็นหน้าที่ต้องบั้นศาสนาทายาท แล้วคนที่ทำหน้าที่ คนที่มีความสามารถที่จะ
สั่งจะสอน ที่จะชักนำหัวใจที่ต่ำกว่าให้ขึ้นมามีคุณธรรม มันต้องมีสติมีปัญญา ต้องมีความ
รอบคอบ มันไม่มีหรือออกให้พวกขายก่อนซื้อ

ให้พวกขายก่อนซื้อ อวด อวดว่ามี คุยกันไป ไม้กันไป เพราะอะไร เพราะมันกลองจัญไร
มันดังตัวมันเอง กลองจัญไรมันดังเอง ไม่มีใครตีมันก็ดัง มันบ่าบอคอแตกของมันไง ใ้่นี่ใ้พวก
ขายก่อนซื้อ แล้วในปัจจุบันนี้ เห็นไหม ดุสิต ตอนนีเข้ามีพวกสินค้าเกษตร เขาขายกระดาษกันนะ
เขาซื้อ เขาขายล่องหน้ากัน พวกพันธบัตรซื้อขายล่องหน้า การซื้อขายล่องหน้าๆ มันซื้อขาย
กระดาษ ยังไม่มีสิ่งใดเลย คาดหมายเลยว่าฤดูกาลหน้า การเกษตรพืชชนิดนั้นจะมีราคาเท่าไรๆ
ซื้อขายกันล่องหน้า

ใ้่นี่ก็เหมือนกัน คาดหมายกัน การคาดหมายไป แล้วก็พยายามจะสร้างราคากัน มัน
เป็นการสร้างราคากัน มันไม่จริงหรือออก ทั้งที่ผู้ประพฤติปฏิบัติด้วย ทั้งสังคมด้วย สังคมก็มาอวด
กัน มาสร้างกระแสกัน สร้างกระแสกันว่าอาจารย์ของข้าดีกว่าอาจารย์ของเอ็ง อาจารย์ของเอ็ง

... ร้อยแปดพันเก้า ทั้งๆ ที่ธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจะ อ่อนน้อมถ่อมตน ยิ่ง
ครูบาอาจารย์นะ ยิ่งถ้าเป็นจริงนะ ท่านเก็บเนื้อเก็บตัว ท่านอ่อนน้อมถ่อมตน

การที่อ่อนน้อมถ่อมตนไม่ใช่ไม่มี มี เยอะด้วย แล้วเวลาถ้าจำเป็นต้องใช้ เวลา
จำเป็นต้องเป็นจริง เห็นไหม ตั้งแต่สมัยพุทธกาลมานะ เวลาพระพุทธศาสนามันมี
เหตุการณ์บางอย่างเข้ามาในพระพุทธศาสนา มันจะมีครูบาอาจารย์ที่เป็นหลักเป็นชัย
ท่านออกมาปราบปราม ออกมาปราบพวกกิเลสพวกเสี้ยนหนาม เวลาท่านปราบปราม
เสี้ยนหนาม นั้นมันจะเป็นประโยชน์กับศาสนา เวลาท่านจะปราบปรามเสี้ยนหนาม
ของศาสนา ท่านทำเพื่อประโยชน์ นั้นเวลาท่านออกมา คนทุกข์คนจนทางโลก ท่านอยู่
ป่าอยู่เขาของท่าน แต่เวลาท่านแสดงธรรมออกมา โอ้โฮ! ธรรมนี่มหาศาล

ไอ้พวกชื่อก่อนขาย ไอ้ชื่อขายนวงหน้านะ พอชื่อขายนวงหน้ามันก็สร้างภาพกันไป มัน
ชื่อขายนวงหน้า ไม่มีสิ่งใดเลย แล้วก็แค่เล่ห์แต่เหลี่ยม แต่เล่ห์กลทั้งนั้น แล้วเล่ห์กลมันจะเป็น
ประโยชน์อะไร มันเป็นประโยชน์อะไร เห็นไหม บอกว่า “ให้หลวงพ่อเมตตาอธิบายเรื่อง
นิพพาน” อธิบายให้ใครฟัง อธิบายทำไม อธิบายแล้วได้ประโยชน์อะไร ทำไมต้องอธิบายด้วย
อธิบายเพื่อเป็นเล่ห์เป็นเหลี่ยมใช่ไหม จะได้จำไปแล้วไปขายกินอีกสิ

นี่ก็หากันอย่างนี้แหละ หากครูบาอาจารย์ท่านเทศนาว่าการ ครูบาอาจารย์
เทศนาว่าการก็เพื่อ เห็นไหม เพื่อหัวใจของสัตว์โลก เพื่อชุมชน เพื่อให้ผู้ที่มีศรัทธา
ศรัทธามากขึ้น ผู้ที่มีศรัทธาอยู่แล้วศรัทธามากขึ้น ผู้ที่ยังไม่ศรัทธาให้มาศรัทธาใน
ศาสนา ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติตามความเป็นจริงให้มั่นใจ ให้มั่นใจว่าหลักชัยของเรามันมี
อยู่ หลักชัยของเรา มีมรรคมีผลของเรา เราปฏิบัติเพื่อหัวใจของเราไป ปฏิบัติ เห็นไหม
เป็นปัจเจกตั้ง เป็นสันติวิถีโก ทำสิ่งใดก็ได้สิ่งนั้น เห็นไหม

ครูบาอาจารย์ท่านเทศนาว่าการ เทศนาว่าการให้ผู้ที่มีมั่นคง ให้ผู้ที่ขวนขวาย ให้มีความ
มั่นคง มีการขวนขวาย มีการกระทำให้มากขึ้นเพื่อประโยชน์อันนั้น เวลาเทศนาว่าการเทศนาว่า
การเพื่อประโยชน์กับสัตว์โลก เวลาหลวงตาท่านไปในชุมชนต่างๆ เห็นไหม ท่านบอกท่านไปเอา

หัวใจของคน เอาหัวใจของคน ให้หัวใจของคนมันมั่นคง แล้วเวลาทำขึ้นมา ธรรมก็เข้ามาสู่ใจ นั้น ทวนกระแส ทวนกระแส

เวลาโลกเขาหาผลประโยชน์กัน เขาก็ว่านั่นสิ่งที่ปัจจัยเครื่องอาศัยเป็นประโยชน์ของเขา โลกธรรม ๘ เป็นประโยชน์ของเขา แต่เวลาธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทวนกระแส ทวนกระแสกลับเข้ามา เห็นใหม่ ดุสิต ถ้าใจมันมีกำลัง ใจมีกำลังมันก็รักษาใจดวงนี้ ถ้าใจมีกำลังของมัน เห็นใหม่ เป็นสัมมาสมาธิ แล้วถ้ามันมีสติปัญญาขึ้นมา ถ้ามันเห็นสติปัญญา ๔ ตามความเป็นจริง ถ้าเห็นสติปัญญา ๔ ตามความเป็นจริง มันก็เห็นกิเลสของมันไง เวลาครูบาอาจารย์ที่ท่านปฏิบัติท่านจะถามตรงนี้ “เอ็งเคยเห็นกิเลสไหม”

นี่ไง เวลาหลวงตาท่านเทศนาว่าการประจำ ท่านบอกวามนุษย์เราเข้าใจผิด เป็นพวกชาวประมง เวลาไปหาสัตว์น้ำนะ พอไปจับเอางูตัวหนึ่ง ว่าเป็นปลาไหลๆ ด้วยความงมงาย มันจับของมัน โอ้โฮ! นี่ปลาไหลนะ พอขึ้นจากน้ำมา มันเห็นเป็นงูเห่า มันทิ้งเลย มันเขวี้ยงทิ้งเลย ให้มันตกใจ ถ้ามันเห็น นี่ไง เอ็งเคยเห็นกิเลสไหม โอ้โฮ! โอ้ย! มีปลาไหล โอ้โฮ! มีคุณธรรม มีคุณธรรม ไม่รู้เลยมันงูเห่าทั้งนั้น เพราะมันไม่เคยเห็นกิเลสไง มันปลาไหล งูเห่ามันยังไม่รู้จัก แล้วบอกมีคุณธรรม มีคุณธรรมมาจากไหน

นี่จะให้อธิบายเรื่องนิพพาน นิพพานอะไร งูเห่าหรือปลาไหลละ ถ้าปลาไหลติดสเก็ดด้วย ไหลไปเรื่อย ชี้ไม้ไปเรื่อย แล้วเราจะมาคุยนิพพาน นิพพานอะไร นิพพานปลาไหลสิ ถ้ามันไม่เป็นจริง ไม่เป็นจริง นี่พูดถึง มันไร้สาระ มันไร้สาระ ถามมา แหม! ทำอ่อนน้อมถ่อมตนนะ ทำว่าแหม! ฉันทคารพในธรรม ถ้าคารพในธรรมเรื่องนี้เขาไม่พูดกันหรอก ถ้าพูดอย่างนี้มันประสา มันตีความไปได้หลายอย่าง ตีความไปว่า เห็นใหม่ ตีความไปด้วยการล่อ ชุตหลอกล่อ ตีความไปร้อยแปด แล้วของอย่างนี้หรือ ประมาทเดินเล่อกันอย่างนี้หรือปฏิบัติธรรม

คนที่ประมาทธรรมนะ เวลาเราอยู่กับหลวงตานะ เวลาฟังเทศน์ท่าน เวลาใครนอนฟัง ท่านบอก นั่นคือการไม่เคารพธรรม การไม่เคารพธรรม คือการไม่เคารพ คือการไม่เปิดหัวใจ การเคารพธรรมคือการเปิดหัวใจคือการเคารพ ดุสิต คนที่เคารพคือคนที่ระแวงระวัง คนที่

ต้องการแสวงหา กับคนที่ประมาทเดินเลื้อย คนแบบว่าคนที่ขาดสติ ไปไหนรอดตัวรอดตน ใคร
มันจะปฏิบัติได้ อ้าว! เปรียบเทียบดูสิ

นี่ก็เหมือนกัน คนที่จะถาม คนที่จะเขียนมา มันเขียนมา มันควรหรือไม่ควร เขียนมา
ทำไม เขียนมาถามคนบ้าใช้ไหม ไล่คนบ้ามีคนมายอหน่อยเดี๋ยวก็สู้ฮุย! บ้าบอคอกแตกกันไป
แล้วมันเป็นประโยชน์กับใคร ให้คนที่เขาดูหมิ่นดูแคลนให้เขาเหยียดหยาม มันเป็นประโยชน์กับ
ใคร มันเป็นประโยชน์อะไร เอ็งภาวนาอะไร เอ็งรู้อะไร แต่ถ้าเอ็งรู้อะไร เอ็งมาถามสิ เอ็งภาวนา
แค่ไหน แล้วถ้าตอบไม่ได้ไม่ควรเป็นอาจารย์เรา

ใครก็แล้วแต่เวลามีปัญหาขึ้นมาไปถามครูบาอาจารย์ ถ้าครูบาอาจารย์แก้ไขให้เราไม่ได้
ไม่ควรเป็นครูบาอาจารย์เรา ถ้าเป็นครูบาอาจารย์เราต้องมีสติปัญญาสามารถชี้ทางได้ดี
สามารถบอกทางได้ว่าทางถูกหรือทางผิด เส้นทางที่เดิน เดินไปแล้วมันจะเจออะไร แล้วเวลาเรา
เดินไปแล้วไปเจออย่างที่ท่านบอก ท่านบอกทุกอย่าง แล้วมันจะไปไหน

นี่ไง เวลาหลวงตาท่านบรรลุนิพพานที่ดอยธรรมเจดีย์ เวลาท่านบรรลุนิพพานแล้ว **“โอ!
พระพุทธเจ้ารู้ได้อย่างไร รู้ได้อย่างไร”** กราบแล้วกราบเล่า พอมันไปเห็นไปรู้เข้า พอไปเห็น
ไปรู้เข้า ก็มีผู้รู้เห็นแล้วบอกไว้ แล้วบอกทางไว้ แล้วเราก็คงขนขวายปฏิบัติของเรา แล้วมันก็เป็น
ขึ้นเป็นอัน เห็นเป็นจังหวะจะโคนแบบที่ท่านบอก ท่านบอก ไปเจอ เจอ เจออย่างนั้นนะ แล้วมัน
จะไปไหนละ ใฉนี้มันไม่มีอะไรเลย มันไม่มีอะไรเลย มันจะล่องลอยกัน นี่ไง บอกว่ามันเป็นการชื่อ
ขาล่วงหน้า บอกมาเพื่อต่อไปเวลามันจะปฏิบัติ มันถึงปฏิบัติได้

ใครมันจะเก่งไปกว่าพระพุทธเจ้า พระพุทธเจ้า ในพระ-ไตรปิฎก พระพุทธเจ้า เห็นไหม
อจินไตย ๔ นะ ปัญญาขององค์-สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ใครจะได้แค่ขี้ฝุ่นก็นับว่าเก่งแล้ว
แล้วพระไตรปิฎกเป็นขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ท่านแสดงธรรมไว้หมดแล้ว ใครจะ
ไปเก่งกว่าองค์สมเด็จพระสัมมา-สัมพุทธเจ้า ใครจะล้ำหน้าองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

แล้วจะบอกว่า จะให้บอกเพื่อน เพื่อนี่ พระไตรปิฎกดีกว่านี้หลายร้อยเท่า มันไร้สาระนะ คือเวลาเขียน เขียนทำให้อ่อนนุ่มต่อมตน ทำเขียนไป แล้วเขียนมามันทุเรศนะ มันทุเรศ ฉะนั้น แล้วยังแหม! เรื่องอย่างนี้ ถ้ามันเป็นจริงๆ คนเราถ้ามันอึดคัดขาดแคลนที่ไหนมีคน เขาจะช่วยเหลือเจือจานทั้งนั้นถ้าเป็นความจริง แล้วถ้าประพฤติปฏิบัติตามความเป็นจริง มันสังคมไทย สังคมไทยนะ เขาหวังที่จะอุปัฏฐากอุปัถม์ภักษุผู้ที่ประพฤติปฏิบัติดี ปฏิบัติชอบ เขาต้องการคนที่รักษาพระพุทธศาสนา ใครที่มาค้าจุน จะมึงงานสิ่งใดก็แล้วแต่ เขาจะมีการบวชพระบวชชีในหลวง บวชของศีลสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ส่วนใหญ่แล้วเขาจะมีการบวชพระสงฆ์กัน

นี่ในสังคมไทยเขาก็ปรารภจะอุ้มชูค้าชูกันทั้งนั้น นี่ค้าชูแล้ว ผู้ที่ประพฤติปฏิบัติ มันจะเป็นจริงเป็นจังได้มากน้อยแค่ไหน ถ้ามันจะเป็นจริงเป็นจังมากน้อยแค่ไหน อันนั้นเป็นการที่ว่ามันขัดเกลากิเลส อย่างน้อยก็ได้ไปขัดเกลา อย่างน้อยก็ได้เข้าไปศึกษา อย่างน้อยก็เข้าไปทำเพื่อให้มันเป็นจิตนิสัย แต่ถ้าใครทำได้จริง ใครทำได้จริง มันก็มีอำนาจวาสนาพยายามมูมานะทำของตนให้ใจเข้าสู่สังขาร มันก็จะเป็นประโยชน์กับใจดวงนั้น เห็นไหม

ถ้าเป็นประโยชน์กับใจดวงนั้น ธรรมมันเหนือโลก เหนือโลกที่ไหน เหนือโลกที่โลก เข้าใจไม่ได้ โลกเข้าใจไม่ได้ โลกต้องการโลกธรรม ๘ อยากมีลาภ อยากให้คนอื่นสรรเสริญ อยากมีชื่อเสียงกิตติศัพท์ กิตติคุณ โลกธรรม ๘ ทั้งนั้น ธรรมเก่าแก่ แต่ไม่ใช่ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เวลาถ้าปฏิบัติธรรมอย่างนี้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าบอก โยมบวช พวกโยมบวชคือบวชที่ว่างเปล่า คือข้างในมันว่างเปล่า มันถึงอยากมีชื่อเสียงอยากมีกิตติศัพท์ กิตติคุณไฉ

เพราะโยมบวชตายเพราะลาภ ลาภสักการะมันจะล่อ มันจะล่อลวงให้ไปติดที่ลาภนั้น พอติดที่ลาภนั้นมันจะเข้ามาสู่ใจใหม่ มันจะทิ้งสิ่งนั้นเข้ามาสู่หัวใจของตัวใหม่ ถ้ามันจะทิ้งสิ่งนั้นเข้ามาสู่หัวใจของตัว เข้ามาสมาธิ มันสมบัติของเรา มันเป็นปัจเจกตั้ง เป็นสันตวิญญูโก

แล้วรู้จำเพาะตน รู้จำเพาะเรา แล้วเรา ถ้าเรามีสติมีปัญญาทำให้มันเจริญมากขึ้น มันเป็นสมบัติของใคร

แล้วมันสมบัติอันนี้ถ้ามีคุณธรรมจริง คุณดี ถ้ามีคุณธรรมจริงก็เป็นหลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านมีความสุขของท่าน ท่านใช้ชีวิตเป็นแบบอย่างของท่าน ท่านถือผ้าบังสุกุลด้วย นั่นนะมีความสุขอย่างนั้น ขนาดหลวงตาไปอยู่กับท่าน ท่านยังบอกเลย อาจารย์ของเรามีชื่อเสียงคับฟ้า คับแผ่นดิน เวลาใช้ผ้าอาบ ใช้ผ้าอาบปะๆ ผุๆ ท่านถึงพยายามตัดผ้าไปถ่ายผ้าของท่าน นี่ไง ขนาดลูกศิษย์ลูกหาอยู่กับท่าน เพราะอะไร เพราะใจของท่านเหนือโลก เหนือทุกๆ อย่าง นั่นนะของแท้มันอยู่อย่างนั้น

ไม่ใช่ขี้ไม้ ขี้ไม้แล้วยังจะให้คนอื่นไม้ตามอีก ยังต้องการ ใ้พวกนี้ใ้พวกชื่อขาล่องหน้า พวกชื่อล่องหน้า มันไม่ใช่ความจริง

ถ้าเป็นความจริง ปฏิบัติให้จริงเถอะ ปฏิบัติจริงแล้วมันจะเห็นตามความเป็นจริง ถ้าเห็นตามความเป็นจริงแล้วมันเป็นสมบัติเราด้วย มันเป็นสมบัติของผู้ที่ประพฤติปฏิบัติ นั้น ถ้าเป็นสติก็สติจริงๆ เป็นสมาธิก็สมาธิจริงๆ แล้วถ้าเกิดปัญญาขึ้นมาแล้วมันมหัศจรรย์มาก มหัศจรรย์กับการเกิดมรรคเกิดผลในใจ มหัศจรรย์โดยใจดวงนั้น ไม่มีใครรู้เห็นไปกับเรา เว้นไว้แต่ครูบาอาจารย์เท่านั้น

เพราะคนที่จะเป็นครูบาอาจารย์เราได้จริง ท่านจะต้องผ่านเหตุการณ์อย่างนั้นมาแล้ว หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ครูบา-อาจารย์ที่เป็นจริง ท่านสมบุกสมบันมาทั้งนั้นนะ ท่านมีศีล มีสมาธิ มีปัญญาในหัวใจของท่าน ท่านรู้ท่านเห็นในใจของท่าน แล้วถ้ามันมีวิฤติในสังคม ท่านถึงออกมายืนยันว่าอะไรควร อะไรไม่ควร อะไรจริง หรืออะไรไม่จริง

ใ้หนีอยากจะรอด แล้วยังไปล่อให้คนอื่นมารอดตามอีก มันอยากจะรอด อย่างน้อยก็เพื่อไปรอดคนอื่นไง เพื่อว่าของฉันจริง ของฉันรู้ แล้วรู้อะไร รู้โง่ๆ เซ่อๆ รู้แค่ไหนมันรู้โดยสมุทัย รู้

โดยกิเลสตัณหาความทะยานอยาก เป็นความจริงไปไม่ได้ จะเป็นความจริงขึ้นมามันต้องเป็น
ปัจจัยตัดตั้ง สันทิฏฐิโก รู้จำเพาะตน รู้จริงๆ เห็นจริงๆ จากการกระทำของตน อันนั้นนะรู้จริง

ไอ้รู้จำ พูตวันนี้ด้วยความอยากรู้ พออาจารย์ตอบมาก็จำได้หน่อยก็อดรู้ ๒ วันลืมแล้ว
๒ วันอยากรู้เรื่องใหม่อีกแล้ว เรื่องนี้มันจืดแล้ว เพราะอะไร เพราะมันจำแล้วมันจืดไป มันไม่ใช่
ของเรา มันเป็นความจำ พอจำมาแล้วมันก็จืดชืด เฮ้ย! ไม่สนุกเลย เอาเรื่องใหม่ดีกว่า จากเรื่อง
นิพพานจะเอาเรื่องอะไรตอนนี้ จะเอาเรื่องพญามารสิ มันไปเรื่อยๆ นะ เพราะมันเป็นเรื่อง
ความจำ

ความจำนะ เขาเขียนมา เห็นแล้วมัน แหม! มาแห่ “ขอให้หลวงพ่อบุญมาอธิบายเรื่อง
นิพพานเป็นอย่างไร” แล้วเป็นอย่างไรละ ก็เป็นอย่างไรที่ด่าอยู่นี้ มันเป็นประโยชน์กับใคร มันมี
ใครต้องการธรรมโอสถชนิดนี้ มันมีใครปฏิบัติไปแล้วขัดข้อง แล้วยังไม่รู้แล้วอยากรู้ แล้วคนที่
อยากรู้มันก็ต้องมีสติปัญญาสมควรที่จะรู้ได้ มันต้องมีกำลังพอ มีอำนาจวาสนาพอมันถึงจะรู้
ของมัน แล้วถ้ามันไม่รู้ ก็ ๒,๐๐๐ กว่าปี

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ๒,๐๐๐ กว่าปี ใครก็ศึกษาได้ ศึกษา ๙
ประโยคเต็มทั่วประเทศไทย ทรงจำธรรมวินัยเท่านั้น ไม่เข้าถึงสู่หัวใจหรอก ถ้ามันจะเข้าสู่ถึง
หัวใจได้ ต้องมาทำความสงบของใจ ถ้าใจสงบแล้วมันยังเป็นมิจฉาและเป็นสัมมา ถ้าเป็นมิจฉา
ไม่สามารถจะเข้าสู่สัจธรรมได้ ถ้าเป็นสัมมาทิฏฐิ เป็นสัมมาสมาธิ เป็นสมาธิที่เป็นสัมมาสมาธิ
มันเป็นความชอบธรรมแล้วยกขึ้นสู่วิปัสสนา วิปัสสนาอันนั้นนะมันจะเข้าสู่ใจของตน

ถ้าเข้าสู่ใจของตนมันจะเป็นปัจจัยตัดตั้ง เป็นสันทิฏฐิโก มันจะเป็นสมบัติของใจดวงนั้น
ใจดวงนั้นจะแจ่มแจ้งจากใจดวงนั้น ใจดวงนั้นจะเข้าใจเรื่องอย่างนั้นหมด แล้วใจดวงนั้นจะมี
คุณธรรมในใจดวงนั้น ใจดวงนั้นจะมีค่าขึ้นมาทันที สัจธรรมมันเป็นแบบนี้ ความจริงมันก็เป็น
ความจริง มันมีของมันอยู่แล้ว ทำจริง ทำไม่จริง ออเฮาะ ออเลาะ แล้วก็อยากได้มีความจริงกัน
มันถึงเป็นสังคัมมันถึงพอนพะอย่างนี้ไง

หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่นท่านไม่เคยออกเสาะขอเลาะใครเลย เข้ามาท่านมีสัจจะความจริงของท่านอยู่แล้ว เวลาท่านจะกระหน่ำ ท่านกระหน่ำได้เต็มที่ของท่าน ท่านไม่ใช่ขอเสาะขอเลาะ อยากให้เขาเป็นอย่างนั้น อยากให้เขาเป็นอย่างนี้ แต่ท่านต้องการให้เขาประพฤติปฏิบัติ ให้เขามีสัจธรรมความจริงของเขา ถ้าเขาทำความจริงขึ้นมา เขาจะเป็นศาสนทายาท เขาจะเป็นธรรมทายาท เห็นไหม

หลวงปู่มั่นท่านบอก เห็นไหม หมู่คณะจำชื่อหลวงปู่ขาวไว้ นะ เพราะหลวงปู่ขาวได้มาคุยสนทนาธรรมกันแล้ว ถ้าต่อไปอนาคตให้ฟังมหานะ มหาดีทั้งนอก ดีทั้งใน นอกก็ได้อยู่กับท่าน ได้อุปัฏฐากอุปถัมภ์ท่าน จริตนิสัยได้เห็นกันมา ใน ก็ในหัวใจใจ ในหัวใจที่ประพฤติปฏิบัติ มา ท่านเป็นคนแก้ไขมาเอง หลวงตาท่านบอกว่าหลวงปู่มั่นเป็นผู้เป่ากระหม่อมท่านมาไง เป็นผู้เป่ากระหม่อมท่านมาไง นี่ไง ถ้าความจริงเป็นความจริงอย่างนั้น มันไม่ต้องมาขอเสาะขอเลาะกันหรอก ใ้มันออกเสาะขอเลาะ อยากให้เป็นพวกเรา ไร่สาระ จบ

ถาม : เรื่อง “อาการว่างๆ เป็นอย่างไร”

หลวงพ่อคะ หนูมีคำถามอยากจะกราบเรียนถามหลวงพ่อ

๑. อาการว่างๆ เป็นอย่างไร

๒. ความเพียรมุมานะปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง จะช่วยให้เราเข้าสู่สมาธิได้หรือไม่ หรือต้องอาศัยอำนาจวาสนาเก๋ด้วยเจ้าคะ

หลวงพ่อ : ๑. อาการว่างๆ เป็นอย่างไรเจ้าคะ

ตอบ : อาการว่างๆ อาการว่างๆ มันเป็นอาการอ้างของกิเลสไง อาการว่างๆ เห็นไหม ดูสิ ความว่าง อวกาศมันก็ว่าง ในตุ่มในไหมันก็ว่าง แต่มันไม่มีจิตวิญญาณ มันเป็นความว่าง

ใ้เราเป็นมนุษย์ที่ประพฤติปฏิบัติ เวลาทำสมาธิใช้ไหม สมาธิเขียนว่าจิตที่เป็นสมาธิ จิตตั้งมั่น เขาก็ว่าว่างๆ คำว่า “อ้างว่างๆ ขึ้นมา” อ้างว่างๆ แล้วพวกเราก็ตรวจสอบกันไม่ได้ เพราะมันเป็น

ความว่าง แล้วความว่างคิดถึงความว่างก็คือความว่าง เพราะความว่างมันเป็นภาษา มันเป็นวิทยาศาสตร์ที่เข้าใจก็เป็นความว่าง แล้วความว่างอย่างนั้นมันเป็นมิจฉาหรือเป็นสัมมาละนะนี้ไง คำว่า “ว่างๆ” มันเป็นการอ้างของผู้ที่ประพฤติปฏิบัติที่ไม่มีแก่นสาร ใ้ที่ว่าว่างๆ นะ ฉันทว่างๆ แล้วนะ ไม่ต้องมาตรวจสอบ ฉันทว่างๆ แล้วนะ ไม่ต้องมาคุย ฉันทว่างๆ ฉันทว่างๆ แล้วว่างอะไรละ

แต่ถ้าเป็นครูบาอาจารย์เรานะ ท่านไม่ถาม ถ้าเวลาท่านบอกว่า “จิตสงบไหม” เวลาเราอยู่กับครูบาอาจารย์ท่านว่า “จิตเป็นอย่างไร จิตเป็นอย่างไร จิตสงบไหม ถ้าจิตสงบ จิตสงบเป็นอย่างไร บอกมา” ถ้าจิตสงบ แล้วถ้าจิตเราเป็นสมาธิ เราจะบอกได้ตามความเป็นจริงเลยว่ามันมีความสงบ สงบเพราะอะไร เพราะว่ากำหนดพุทโธแล้วพุทโธมันละเอียด พุทโธแล้วมันพุทโธไม่ได้ ไม่ได้แต่ยังมีความรู้ อยู่ สักแต่ว่ารู้ไง

นี่ไง ว่างๆ ว่างๆ ว่างๆ ก็ไม่ต้องพูดอะไรกันเลยใช่ไหม ว่างๆ ก็ไม่ต้องตรวจสอบ อ้าว! ฉันทเป็นมหาเศรษฐี ฉันทมีเงินมากมายมหาศาล แต่ฉันทไม่เคยเสียภาษีสักบาทหนึ่ง แล้วมันมาจากไหนล่ะ เออ! ถ้าฉันทเป็นคนที่มีฐานะมีเงินทองมาก ฉันทเคยเสียภาษี เห็นไหม คุณสิ ใบแสดงการเสียภาษี ปีหนึ่งฉันทเสียภาษีเท่าไร ฉันทได้มา เอ้อ!

นี่ก็เหมือนกัน ถ้ามันบอกมันจะว่าง มันว่างเพราะอะไร มันทำอะไรมันถึงว่างมา นี่พูดถึงความว่าง ใ้ที่ว่าว่างๆ เรายำคาญ เราบอกใ้ว่างๆ ใ้พวกว่างๆ คือไม่มีแก่นสารไม่มีสาระ แต่ปฏิบัติกัน คุยไม้กัน ว่างๆ ว่างๆ อะไรว่างๆ ของมึง เราถึงบอกใ้พวกว่างๆ ใ้พวกว่างๆ คือพวกไร้สาระไม่มีแก่นสาร ไม่มีที่มาที่ไป ไม่มีที่เริ่มต้น ท่ามกลางและที่สุด

แต่ถ้าเป็นความจริงนะ จิตสงบ ครูบาอาจารย์ท่านถาม จิตสงบไหม สงบมากน้อยแค่ไหน สงบแล้วควรทำอย่างไรต่อไป นี่ไง จิตสงบคือจิตเป็นสมาธิ แล้วมันสงบ สงบ สงบเพราะอะไร ใครภาวนาแนวทางไหน มันถึงสงบมาอย่างไร จิตสงบแล้วมันก็มีกำลัง ถ้าไม่มีกำลังก็กลับมาทำความสงบใ้ใจมีกำลัง เขาเรียกว่าศีล สมาธิ ปัญญา เขาเรียกว่าสมาธิ

ไอ้ว่างๆ มันบอกมันว่างๆ แล้วทำอย่างไรละ ก็มันว่างๆ นะ แล้วว่างๆ ทำอย่างไรอยู่ละ ก็มันว่างๆ ก็มันว่างๆ อยู่แล้ว แล้วมันก็อยู่อย่างนั้น มันเป็นการแฉ่ง เป็นกรอ้าง เป็นการอ้าง เล่ห์ แล้วมันจะเป็นประโยชน์มากขึ้นๆ เราเลยใช้ศัพท์ของเราเอง ว่าไอ้พวกว่างๆ

เขาถามว่า “ว่างๆ มันคืออะไรคะ” คือไอ้พวกโกหกนะ ไอ้พวกโกหก ไอ้พวกเข้าข้าง ตนเอง มันบอกว่างๆ เพราะอะไร เพราะมันป้องกันตัวมันเองไม่ให้ตรวจสอบ ธรรมดา คนใช้ไปหาหมอม หมอก็ต้องเช็คอาการ ถ้าหมอไม่เช็คอาการ หมอจะรักษาอย่างไร ฉะนั้น เวลาคนใช้ไปหาหมอก็ต้องบอกถึงว่า เราทำสิ่งใดมาเราถึงเจ็บไข้ได้ป่วย

นี่ก็เหมือนกัน ว่างๆ เราทำอะไรมา เราทำอะไรมามันถึงว่างๆ ละ แล้วว่างๆ มันเป็นว่างจริงๆ หรือเรานึกว่าว่างๆ ละ มันเป็นเรื่องความรู้สึก เราจะสร้างอารมณ์อย่างไรก็ได้ แล้วอารมณ์ก็เปลี่ยนแปลงตลอดเวลา เพียงแต่เราลี้ไปเองกันไง เราลี้กันไปเอง เราก็เลยไม่ได้ความจริงใจ แต่ถ้าเราไม่ลี้กันไปเองนะ เราไปหาหมอเราก็ต้องบอกหมอสื่อ หมอ เมื่อเวลานี้กินน้ำกรดมา มันเลยปวดท้องอยู่ อ้อ! อย่างนั้นต้องรีบล้างท้อง

นี่เอ็งกินอะไรมา เอ็งทำอะไรมามันถึงเจ็บไข้ได้ป่วย นี่ก็เหมือนกัน เอ็งทำอะไรมามันถึงว่าง ไม่ได้ทำอะไรเลย เพราะว่าทำไม่ได้ เพราะที่ทำงานนั้นมันเป็นสมณะมันจะเกิดนิमित มันจะเกิดความเสียหาย มันจะไม่เกิดประโยชน์ นั้นไปเฟ่งโทษเขาไปก่อน ไปพูดไปปิดกันเขาไว้ แล้วตัวเองก็เลยทำอะไรไม่ได้ แล้วก็ว่างๆ ไอ้พวกว่างๆ

“๒. ความเพียรมานะปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง จะช่วยให้เราเข้าสู่สมาธิได้หรือไม่ หรือต้องอาศัยอำนาจวาสนาเก๋ด้วย”

ความเพียร เห็นไหม ธรรมชาติขององค์สมเด็จพระสัมมา-สัมพุทธเจ้าอยู่ในพระไตรปิฎก คนเราจะล่องพ้นทุกข์ด้วยความเพียร แล้วความเพียรมันก็อยู่ในมรรคองค์หนึ่ง ในมรรค ๘ มันมีความเพียรชอบ มันต้องมีความเพียร ความวิริยะ ความอุตสาหะ แต่ต้องชอบธรรมถูกต้องด้วย

ความเพียร ความวิริยะ ความอดุสาหะ แต่มันเป็นมัจฉาปฏิญญิตทำผิด ทำความผิดพลาด มันก็ไม่เข้าสู่มรรค ความเพียรมันต้องเป็นความเพียรที่ชอบธรรมมันถึงจะเข้าสู่มรรค

นี่คนเราจะล่องพ้นทุกข์ด้วยความเพียร มันเป็นความเพียรชอบ แล้วความเพียรชอบแล้วมันจะต้อง เขาว่า “เขามูมานะทำแล้วมันจะเป็นสมาธิได้หรือไม่” มันเป็นสมาธิได้อยู่แล้ว เพียงแต่ยากหรือง่าย แล้วแต่อำนาจวาสนาของคน นี้คำว่า “อำนาจวาสนาของคน” เขาก็ถามต่อไปว่า “หรือว่าต้องอาศัยอำนาจวาสนา”

อำนาจวาสนามันก็เหมือนการกระทำเรานี่แหละ เราเป็นคนทำของเรา มา เรามีอำนาจวาสนามา เพราะเราได้สร้างคุณงามความดีมา ถ้าได้สร้างคุณงามความดีมา ความคิดของเรา มันจะคิดบวก จะคิดอยู่ในศีลในธรรม ถ้าเราสร้างแต่บาปแต่กรรมมา เวลามันคิด มันก็จะคิดเป็นมัจฉาปฏิญญิต คิดเป็นความเอารัดเอาเปรียบ ความคิดเอารัดเอาเปรียบมันจะเป็นสัมมาได้อย่างไรละ

ดูสัมมามันก็เป็นมัชฌิมาปฏิปทา คือไม่ตกไปทางข้างซ้ายและข้างขวา ให้มันมัชฌิมา มันความสมดุล ความพอดี ถ้าความสมดุล ความพอดี เห็นไหม มัชฌิมาปฏิปทา คือความพอดีของมัน ถ้าความพอดี เห็นไหม อำนาจวาสนาของคน ถ้าอำนาจวาสนาของคน ถ้าคนที่สร้างมา มาก ถ้ามันสร้างมา มาก มันถึงชิปปา-ภิญญา ผู้ที่ปฏิบัติได้ง่ายง่าย

ฉะนั้น เขาว่า “ต้องอาศัยอำนาจวาสนาหรือไม่”

อำนาจวาสนาไม่ต้องไปอาศัยมัน มันเป็นเรื่องของเราอยู่แล้ว อำนาจวาสนามันเป็นของเรา อยู่แล้วนะ เพราะเราเป็นคนสร้างมา เราเป็นคนทำดีมา มันก็มีอำนาจวาสนาที่ดีมา เราเป็นคนทำความชั่วมา มันก็มีแต่บาปอกุศลมา อำนาจวาสนาอาศัยอะไร มันเป็นเรื่องจริง อำนาจวาสนาเป็นเรื่องจริง มันเป็นเรื่องจริงที่เราสร้างมาจนเราตกผลึกมาเป็นนิสัยของเราไป นิสัยที่มันคิดอะไร มันชอบอะไร นั่นแหละวาสนาของคนคนนั้น

บางคนกินทุเรียนไม่ได้นะ เราเคยมีญาติของเพื่อนได้กลิ่นทุเรียนไม่ได้เป็นลมเลย เราก็คิดเล่นๆ เนาะ คนนี้ก็มีวาทสนาเนาะ คือไม่ต้องเสียตังค์ค่าทุเรียน เขากินทุเรียนไม่ได้ แล้วเวลาเขาเล่นกันนะ เขาจะเล่นกัน เขาจะถือทุเรียนใกล้ๆ พอได้กลิ่นเป็นลมเลยนะ แปลกมาก เราเคยเห็น เห็นกับตาเลย เป็นญาติของเพื่อน ถ้าได้กลิ่นทุเรียนเป็นลมเลย เออะ! เป็นลมพับไปเลยอ้อ! ไม่ต้องกิน อย่าว่าแต่กินเลย เข้าใกล้เขายังเป็นลมเลย นี่ก็บุญวาสนาของเขา มันเป็นที่ของเขาสร้างมา ใ้เราเนี่ยอยากกินเกือบตาย ทุเรียน แหม! ว่าเหม็นๆ อยากจะเข้าใกล้ๆ เลย เพราะเราอยากจะทำม เราก็ต้องหาเงินมาซื้อมัน นี่ก็วาสนาของเรา วาสนา หมายถึงอดีตชาติที่เราได้สร้างสมมา

ฉะนั้น เขาบอกว่า “ต้องอาศัยวาสนาใช้ใหม่” เราจะไปสร้างอำนาจวาสนาใช้ใหม่ อำนาจวาสนาก็คือเราทำดีอยู่ไง เราทำคุณงามความดีก็เพื่อจริต เพื่อนิสัยของเรา เพื่อเป็นคุณธรรมของเรา คำว่า “อาศัยอำนาจวาสนา” นี่อาศัยอำนาจวาสนา มันก็เลยเป็นช่องทางในการหาเงินของพระหลอกลวง เห็นไหม ไปสร้างบุญสร้างกรรม แก่บุญแก่กรรมอะไรกันบ้างบอกอออก

การแก้กรรมที่ดีที่สุดคือการนั่งสมาธิ ถ้าวันไหนชนะกิเลส นั่นคือแก้กรรมได้ทั้งหมดเลย คือกิเลสสิ้นไป ไม่มีเวรไม่มีกรรมอีกแล้ว นี่คือการแก้กรรมโดยถูกวิธีขององค์สมเด็จพระสัมมา-สัมพุทธเจ้า อย่างอื่นไม่มี นี่ไง ต้องอาศัยวาสนาใช้ใหม่ มันก็มีบริษัทหนึ่งตั้งขึ้นมาเพื่อจะเติมเต็มอำนาจวาสนา ชื่อขยาล่งหน้า เราก็จะไปซื้อขยาล่งหน้ากับบริษัทนั้นอีกแล้ว นี่ไง พอพูดสิ่งใดแล้วมันก็เป็นช่องทางหาเงินของเขาทั้งนั้น

ฉะนั้น บอกว่า “๒. ความเพียรหมุมนะปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง จะช่วยให้เราเข้าสู่สมาธิได้หรือไม่”

ได้ เพียงแต่ทำให้มันถูกต้องดีงาม ถ้าทำด้วยมิจฉาทิฏฐิมันก็ไม่เข้า หรือต้องอาศัยอำนาจวาสนา อำนาจวาสนามันมีอยู่แล้ว มีอยู่แล้วเพราะว่าถ้าไม่มีอำนาจวาสนา เราจะไม่มีไฟใจ สนใจเรื่องศาสนา เราจะไม่มีไฟใจ สนใจในเรื่องการประพฤติปฏิบัติ คนที่ไม่มีอำนาจ

วาสนาเขาจะไฝ่ใจแต่เรื่องทางโลกๆ แล้วเขาจะเที่ยวเล่นสนุกครึกครื้นกันไปประสาโลก จนกว่าเขาจะหมดชีวิตไป

คนที่มีอำนาจวาสนานะ เราละวางจากการสนุกทางโลก สนุกในทางโลก เห็นใหม่ แล้วเรามาทรมานตน เรามาสร้างคุณงามความดีของเรา อำนาจวาสนานี้คือ อำนาจวาสนา อำนาจวาสนามีอยู่แล้ว ฉะนั้น เราประพฤติปฏิบัติตามความเป็นจริงของเรา เพื่อประโยชน์กับเรา เอวัง